n dñ uiuere, o moueatur ad stirp. g deftum negrendum
et gs dicere poteit hoem n uiuere, qn se puribit, et ad
stirp. g deftum moueatur, sed ad illum, cui g licet rem suam
g deftum, et usum gratium, quem n licet g. generosiori:
tanti.

14 Sina e aliquem Phil. ita explicantem uiu:
tes ipsum - Vita e sudia, q in suo innati,
ad debito sui obiectu n pascit, p ulteriores e se operiuna
e / Rejicit tm L. q. in hac definiõ nulla fit mentio
d aiae immanenti, q o cateris regnis distinct deriua
.x. uiuentia, et n uiuentia, qi et negat ad his Phil. ita
stim e .x. Phil., ut nullam uiderim q neget, et petit
ex testimonio D. Bern. cito, tum ex sinis hic usq ad
eius. 2o q. ex hac sina sequitur argentum uiuum e se
ipsa uiuens. 3o q. ta definitio ut patet operit igni,
q stabilitas qn suo sui nati, ad debito, adhuc e operiu:
ns. Si dicas L. ignem n operari q intus sumionem,
ut uiuentia. Ne, q. jam negris aviam immanentem,
qhis e intus sumtio, et sua definiõ manca e, et n ex:
primat hoc deriua .x. plantam uiuentem, et ignem n ui:
uentem.

15 Si dicas 2o ignem si n approximetur nis gestare.
Ne, q. ea planta n approximatur terra, jm
sugat gescit, et pirit, ut ignis nis n approximatur, et n
planta uiuit. Go et ignis. Rejicit hic Sina 4o q. prudi:
lis e sudia, cui debita, et innatus uit una cum cognitio
alterius sui, q amet, ita ut n petit cognitiem, tam:
tum ut sibi uariare, et duplicare. hac eit uiuens,
et n in suo sui innati stabilita n potest ulteriores ope:
riua: q 8o Rebis L. talem subtiam pit ei to motu:

tium. Sed ad 2.um, quia impossibile esset non posse manere in
corte hos aliqui subditos dicatos dictorie non pugnare, ni
petatur principium. Quia non omnis pars materiae arguit vitam in
tota. Habet 2.um solem subtiliam, se non posset operatione esse
sed vitam, sed ita non habiturus principium unde a posteriori colle-
geramus esse vitam. Sed ad 3.um adversarios posse rem in
qua nata instituta operari a dicta quod viventis disgiuit a
non viventi; hoc non daretur in tali subtia: quod ad.

5.us 4.us

Solvitur ignis vita carere?

Aliis iis rejectis dum superest vitam esse, primum motus ab intrinseco
ad aliquam qualitatem immanentem, quod ab extrinseco sale natu
quize negat. Sed 2. Conset 2.o. sed 4. insinuat 2. Flur. d
3. ii q. Sed 2.o nam definiem esse dam, quia dicit quod motus
est qualitatem immanentem, quod duo ad ignem vita requirunt
ab ipsis: deinde quia nullum viventem cognimus cui desinit non
operat, nullum non viventem cui inpetat. Et 2.o solvitur arguitur
quod Levia non st.

Sed 1.o ignis augetur se intrinsece non minus in plantis
tis, sed ho; intrinsece in ipsa qualitatem immanentem, ergo
non. Sequitur enim, et in non immanentia, in ipsum eius rei e im-
manens, et inest prius a quo producitur, atque eius ignis e intrinseco
prius a quo producitur, nam ipse ignis quod augmentum producta unitur
igni se augenti: quod ignis non minus vivit, in plantis, sed ho. Ly
se et facit eius augmentum in igne heat ab extrinseco, cum
net eum genuine natu a sole, et ab alio igne adjungi debent
ei, sicut ita adjungitur a prius ad ligna extrinseco: eius autem ad ali-
cus quod nutrietur, se et facit quod prius a prius ingredi extrinseco, i.

d deo, n̄ poſt nos pudere à priori ad ſi ſe extrinſecus.

Et huius indicium à tantum organorum, varietatum, & arterearum apparatus à natura ſimul cibus indicans, q. rumatis cibus, alteratis, contrajtis, & eius pij corporis dispensatis, ad demum in ſeiuenta ſuam iuuentatis. Hoc organica istare ita ſeiuentia poſt appetitum exterius alimenti nutritij n̄ poſt, ſed ſi deſit, intra ſtomachum pariat, und qn aliqt ſeiij è indicienj ut pducat à priori intrinſeco, & extrinſeco, & id è ab aër pducitur ei, q. ipſum integrat, n̄ egat pſidij huiusmi instrumentis, ut pducat, qd istat in igne ſuorum facilitate ſe augente, & alium pducente. Gnot. d. S. Thor. d. 2. ni 32. Eius nutritij poſt ed poſſe ad extrinſeco, & pt, q. ſi duo equi diuiſes generenti, poſſit ſchomachus equi A. agere in idem antentem in ſchomacho equi B. & iidem unire ſibi. i. equo A. ſy neq. ani, & ſibiles pdan, d. q. nulla experia loqimur, ut id dubamus. Dd q. organorum apparatus, & diſpoſitio varietas, ac alimenta intus ſanitas, qi ſi daint, & in ſuciam alia diuertit, indicat aër nutritiuam n̄ poſt ſeiij intra, ni ad intrinſeco.

Vrgebis, qn ignis ſe augeat, qd q. ſit à aër pducente pem ſed, ſed ab ila, q. pducit à unio ſtamina nouis pij, ſed exit immanens, nam ille ſeiij à ſpatio immanens, & nec q. dicam poſſit poſt huiusmi unio ee in alio, qm in illo igne, & ſit mius illius. Sed ab ila è immanens, q. è ab ei q. ſe immanentis, & id exitio ſua getat in ee id ſubiectum, cui inest ſeiij: q. d. Sy nec illam aëm ee immanentem: ad qd dicam dm, ſi nec diuiſes ea unio poſt ee in alio ſuppoſito, q. intra alias pes, qm intra huius ignis, poſt in mater pducit à ſole,

& ab alio igne: q̃ n̄ è ejus nā sua immanens, huiusmodi
è ille, q̃ n̄ pōt ita n̄ pudere à prio adēqte extrinsecus, q̃-
lis è pars regita & nutriēm à illius unis.

Replicabis: pars prā unienēs, q̃ mō adquirit
& nutriēm, potuisse educi pdā potentiam: q̃
n̄ petit in ēe suppōi, à q̃ educit: plantē n. non educuntur
à Deo, & à sole, & alia à matre, & à ia 1.a: q̃ nēq; ejus
n̄ è immanens. Ex. à fīa ejus sm se spectatus sit indi-
ens ut educat & 1.a generāem, & nutriēm; ergo n̄ circum-
ejus, sed prio definiret eductus & 1.a generāem, petit educi
& 1.a generāem, & pudere à prio in ordine, seu in ēe suppo-
sito, à q̃ educit: hoc aut n̄ dirigit in eo augmentatio, ergo
sed n̄ fuerit eductus in 1.a generāe, q.a ag ordo educi pōt
ab agente adēqte extrinseco. Licet quadam regundi pōt in
nam ēos nutritivus, q̃ postulat pudere ad eos suppōi, ut
vitis ex apparatu organico, n̄ eo augmentativa.

Alia argumenta soluta:

Arg. 1. pārēs universim educunt ab intrinseco i. ab essētia
in qua manent: q̃ eo illarum eductiva è immanens: q̃ vita-
ty, q̃ nemo odit. Confirm. q.a aqua suam pēgiditem recuperat
& ivem n̄ vitalem, intrinsecam ei, ut pote manentem in eo suppo-
sito, à q̃ educit. Falsis è solvo huius argui 2.o nam
suam exentem substiam, & reliqs pārēs inadēqte educi ab
externo agente, inadēqte à nā: è ex utraq; ia adēqte edu-
ci pōt singulariam, si alti deficiat, ut expendimus in methos
ti 3. d. 2. à nō 60. pōt n. eductivum pārem n̄ ēe q̃ immanentem. Deficit è extrinsecus in nā ia d̄ente pārēs

possit quia solo na.

Dicent di intellx n posse, q. pieg se indicentes, ut producant a na, & a deo nat operante.

Nec dicit, qd si a na producant, hoc n. n fuit ex eo qd gnam e ex se indicentes n sint, ut producant a deo sed q.a ipsa na e la prialior, qnd q magis perfectiora: sicl calor ignis, se producat ab ipso igne e indicens, ut producat a sole. qd autem calor producat ab igne, e q. igni deest alia actentia, ut pote minus indicans, minusq applicatus: patet q. calor producat a na, e qd exigeam a eius qd ia, q prialior, id magis applicata e. Supperea tenet Deus ut anchor nia producere patet, si a na n producerent, n ia tenaret viuens nutrire, si n. viuemus ha destituat alto cibo.

Arg. 3. arbor viuit q pem alterius arboris sibi insertam, id cn hat ille venit ad extinctio: q. ad vitam n requirit, qd eius ita sit extinctus, ut nat ad extinctio venire n potest. Hx neg. mai, n ~~erit~~ n. magis viuit arbor q pem alias sibi insertam im viuat terra q arborem in ipsa plantantem: viuit qd e qd pars arboris inserta viuat in arbore cui inserta, id viuit, ut cteri arbores viuunt in terra a q sugunt alimentum. hoc autem fugit pars a terra q venas arboris cui inserta e. Inst. 2.a arbor augeri p insertam: q. q illam viuit. Hx neg. augeri q indus sucimen. qd ex eo pet q.a unius id arboris pta, : ut suppono sint diversa, n uniunt. r. se.

Arg. 4. si ignis viuit id sit exiterein pria motus ad extinctio nis explicatio, multo ved deretur ria cum viuentia in qualibet sugerent nui-

uentia, imo uiuentia superari uidebuntur à non uiuentibus. Et hoc ostendit quia angelus non potest à Deo producere motum in se, et in alio sibi extrinseco, quin illum Deus producere in se solo: quia potestas est propria motiua, id est, virtus unius i. unde potest imperio suppositi ad inanimato, et non à uitalis, imperitiua, quia solet posuit uirtus inde in alio, et à uitalis. Hoc arguit id ipsa sua immanentium regentes ad uitam fieri posse. Ergo uerum, cur uiuentia superant non uiuentia in eo esse, quia solo uiuentia se habent potestatem ad intrinseco, unde sibi et magis sufficientia non uiuentia ut, si potestatem aliquam habent ad intrinseco, non sufficiens; et ita se habet propria motiua.

Alia argua quia hic uiuentes desiderari indeg. ad aliis et uita quibus regimur dissolumus. Sicut inquit D. ipsum uita in Deo existere in aptitudine ad habendam potestatem aliquam ad intrinseco, quia sed inalis ad extrinseco non potest haberi. Deinde aut nisi habet hanc potestatem. D. quia iterum, quia sed Deo sunt, et propriam illectiui sui rationem suam istinguit. D. Fallitur ex iis rei dictum, quod reperiuntur in creatis. Inferre D. dicit uita potestatem esse esse illum. Inferunt alii quia ipsum uita propriet in ait D. idem esse in aptitudine ad habendam potestatem ad extrinseco quia aliam ex ni rei dictam. Aliquid non dari in Deo uitam physicam, et non in actum.

Ad D.

Quid res sint uiuentes?

Pro D.

Sed dicunt potentiam.

Supponendum 2° dari vitam substantiam, et accidentalem. Substantialis est, quam hactenus explicuimus, et dari vita in anima Lumen et dari vita substantialis in anima 2° quaeadmodum dari in anima 1°. Non dari in rebus inventibus, ut in Deo, et Angelis, videri textum. et pro quo in his non assignari ipsam vitam substantialem in anima 2° hinc est a ipsa vita in anima 1°: quae Deo et Angelis dari in se vita substantialis in anima 1° non hac ratione ad vitam substantialem in anima 2°, et quo non habet aliam vitam priorem. et in substantiis vivo mea anima, ut in Deo, et Angelis, vivi post dari vitam substantialem in anima 2° distinctam a vita ipsa anima 1°, et exit ipsa anima ut unita mea. Vita accidentalis est illa, quae substantialis et naturalis gradit.

Supponendum 2° vitam accidentalem aliam esse in anima 1° aliam in anima 2° et in anima 1° est potentia, et dari quae dari quinque distinctam a vita substantiali praeter ipsam et potentiam ad operandum immanenter et transeuntia: unde hic vita dari non dicit primum, quia se supponit aliud prius nempe substantiam. Vita accidentalis in anima 2° est operatio ipsa intuitiva, et immanenter procedit a vita substantiali in anima 1°, et hic pro quo vita accidentalis in anima 1° est, quae non, et immanenter procedit a vita substantiali in anima 1°: quae est vita accidentalis in anima 2° exit illa, quae procedit a vita accidentali in anima 1°

Supponendum 3. operationes esse vitales explicatas non ab operationibus. 1.um post quo operationes substantiae intrinsecae data a Deo, ut ipsae vita operetur. 2.um quo non operationes dicuntur vitales. ut explicandis planius ostendit: sic operationes a vita procedentes dicuntur vitales explicatae, et non operationes dicuntur. Suppon. et illas non posse vigorare,

d abs. dicunt vitaly, & ducunt res ita in intrinseco, ut sub natu ad extrinseco duci n possint. sic illos res zigzase d abs. dici vitaly, & postulant ita duci, d intrinsece manere in suis poys. Vnde vitae poam dicitur primam, nutritiuam, d oarum aiy in rio zigzae ee vitaly. Res Bruggeis.

Qd dim d ibus agentes, poa generatiua, d motiua?

Dicendum ibus agens poi qd det, nam in metha ostendimus n dari ea qd n denuo spes illapidibus, & signata ad aia & facta & d gibelli, n d poa abs. vitaly. Sta L. Hur lirs in 10. Li. g. spes illapidibus gsinlia dia ducit, n ita ducunt ab intrinseco, ut a lo natu operante ad extrinseco duci n possint, quem admu ducunt d spes Angelicis. Compli g. illy agens in ducitur spem agit vices obti. ergo dotum n ducit spes vitale: g. non illy agens. Nec L. Soar. L. d multis fs citat re L. in 232. dicit asserit q poia sua, qd ex mis fuisse falile sdui n posit.

Dico 2. poa poica oia ppie n d vitaly. Li g. illus res se unis, jm ducit in genio, n d vitaly, d sit extrinca generari. Sp Ar. cater hanc poam vitalem appellant id intelligunt minus ppie, d ppie sub. Dico 3. poa d motiua est n d vitaly. ita L. Hur in 22. L. Quid. g. 3. nob. Li ex 1. facta quinq pitlaqente, g. riy istus pid n d immanens q se lapidis, cai n volens ducitur ad ha poia intrinsecus jm ducit ad extrinseco, g. sicut d riy manet sua manum, ita alius ipsam movere poet.

Ergo ram sniam teiit Mag. Soar. d L. g. Riy

2° quia motum hic dicunt immanentem: quæ vitalis. Sed ipsa
et aggenerationi ignis hic dicunt immanentem quæ sit vitalis.
Sed dicit. Dicunt igitur si ex aggeneratione ignis non sit vitalis, quia
ignis intrinsecus ductus potest ad extrinsecus ducit, ita quam
motionem sed eandem non dicit vitalis. Dicunt 22 S.
L. L. cum ubique inter quam motionem dicunt vitalem.
dicunt vitale arguitur: i. et signum vitæ, sed non hoc sit
vitale subjecitur, non ita quia, sed ratione.

Hinc colligitur, quæ motus elementorum in propriata
non sint vitalis, quia ad vitalia non adpetunt ad
intrinsecus, perinde ac ipsi ad extrinsecus, si elementa ab ignis
et a deo moventur. Sed hæc in aliquem ignis non facile
explicatur: si non dicant motus elementorum visibile ge-
nerantur extrinsecus, nam quod quam, dare det ita adhuc:
ii et 2° quia generantur sed visibiliter illud, quod est naturam
ad interiorem fit, et ab eius quem: at ita ad exterior-
em, et operatione elementorum, non est naturalis sed quia
et extra illum exterior et operantur. 2° quod sicut
motus ad ea in visibiliter generantur, seu quod generan-
dentur illa visibiliter, certe et illa movent elemen-
ta ad intrinsecus, ergo quod motum ductus ipsi est im-
manens: quod si vitalitas distinguitur in illa immanen-
tia, non est cur motus elementorum non sint vitalis.

Sed dicit habitibus, actibus, et speciebus.

Dicit 2° hic signatur non sit vitales in actu 2° qualitas
dicta, quia sequitur L. Sor. L. citis ii 285. Sed quia
ipsi non sit vitales ergo ipsis, quia deus illas infundit adex.

extrinsecus: q̃ n̄ sit vita accidentalis in aiā l.; jm dicimus ee
poiq̃ instrā intrinsecā, q̃ ordo producta a vita substā-
tiali ad aiā q̃ hūs signatis producunt aiā n̄ sit vitalis
q̃ ut ad illis producunt q̃ n̄ producunt ut agens vitalis, q̃
hoc ostendit, q̃ Deus supplet sequim eoj ex ee hujus
ut videre e in catechumenis electione l. aiam jrra-
tionalis sine hac signatis. Deus aut supplere n̄ potest quam ra-
tionalem. Q̃ se hujus ordo recipiantur in aia non ap-
pat ee vitalis, nam ed impulsus ejus ipsum quem in
illo recipit, q̃n sit vitalis. Sed videtur extendenda
e ad lumen gratiae, q̃ aria lumina signata.

Dico q̃ S. Lyra in phys. de l. cap. 2 in 11. dali-
is hūs signatis ad intrinsecum producunt aliis q̃
natis ad extrinsecum producu n̄ possunt: q̃ sit vitalis in aiā l. hoc
n̄ sit respectus ad vitam. Sed non hoc sit respectus ad
vitam quidem in aiā l.; n̄ ius ad vitam accidentalem in
aiā l. sed ulterius respicimus q̃ ita viventis sit instru-
mentum producens a vita substantiali, vitam n. accidentalis explic-
landa e q̃ substantialem jm suppositum explicatam.
Inst. ius signatis ut producant alios ici dicunt vi-
tales in aiā l. sed nocum prius, sed hūs n̄ sit instrum-
mentum producens a vita substantiali: q̃ sed ipsi hūs. Sed res-
pondeam, q̃ hūs jam sed dicti ad aiā, q̃ e vita substantialis, q̃
n̄ habent hūs signatis.

Dico 2.° hūs natis producibilis sit vitalis in aiā
l. Sta S. Thom., et Sc. nō vitalis tanquam posi-
tiva, jm requisita pe superiorij Coy. Sed q̃ hūs sed prius
intrinseca aiam sed instrumentum natis postulata, q̃ pro-
ducta a vita sed ali tanqm instrā ad principalem aiam
producen. Confirm. q̃ ad aliqd sit vita e in aiā l., n
e

è necesse qd sit primum ubinam inuenti qd suae potentiae instituam poterit prima et mutuam agito ceteris e diuitare poterit, qn qd instituta sit: qd se huius in deandi creuit uitales.

Dices qd S. Thom. 2. Sent. q. pu. 3 no 5. huiusmodi

igitur immanentes recipiendo in se illam qd illa recipit prima, et alia: qd n sit uitales. Sed respondeo non n. è necesse qd uita accidentalis qd magis perfecta è suae aiae in se recipiat. Id patis è, qd in recipiantur in alia prima qd ... et perfectior minima si dispositae ad ea, et sit accidentalis, n. n. prima recipere aiam substantialem. Qd in sensibus, qd x. dicit sit uitales, et in multorum ina n recipiunt in aia, qd uitale gerunt, id in solo ina.

Dices 2. huius n è prae naturaliter ad aiam. non ilnet aiae qd fit adhuc priuat fieri, sine illo: qd 8. Ax. è prae naturalem, n regit ad uitam, id tm, qd sit aliqd à suppositi gerendi et ipsi vas, ut operetur ab intrinseco.

Circa aiae intelligendi, et uolendi, qd sit uitales in aiae

2. dubitare prima, vel sit uitales in aiae 3.

Ante resolutionem notandum è hoc aiae et prima operari dari in ui primum sint prima ui dori inuenienda qd eueniet qn unus aiae seq alia uehitur: et a habitibus et speciebus memoriae qs qd uiuunt ipsi aiae. Sed prima dicit 3. aiae intelligendi, et uolendi probatur n qd uitales in aiae operari a aiae, ad qs deuenerunt ab dori. Sed qa. diuersus efficiens ex qua sua n è intrinsecus, et regens immanentiam rei producta in prima, et suppositi producente. Primum ti è ipsae partes, et in nica. Sed aiente unum aiae illius n diuerse efficie ad aliam. Qui aiae aiae aliqs aiae efficie diuerse ad alia diuersu tamen se ex

et per quod aliquid dicit Deum esse vitalem in ratione Dei.

Dico 4° anima intelligendi et volendi, partim et rationibus, et species memoriae, quae quidem sunt vitalem in ratione Dei. Et quia sunt naturalia inseparabilia subiecta, idem et potentia ad productionem sacrum animum immanentium. Dicas anima producentes, et species, et hinc sunt vita in ratione Dei: quia non possunt esse vita in ratione Dei. Ex distinctione non possunt esse vita in ratione Dei vel humum, et spiritum, quae producunt, neque vita illarum, quae sunt producti, sed illam. Nec enim indicens id esse vitam in ratione Dei, et in ratione Dei vel divinum. dicunt non enim indicens id bene esse vita ratione Dei et Dei vel divinum; nam eadem potest intelligere, si dicitur ab anima, et anima Dei vel sacrum animum, vel ut ab anima et anima Dei.

Dico 4° species impressae vitales et aliae huiusmodi non sunt vitales in ratione Dei. Et quia quaerunt non tantum ratione esse potest, et esse dari, cuius vices agunt ac primo et bonum sit quod existimant diversas species tamen sensibiles det. Et dicit et species intelligibiles quae tamen non illa agente in anima, quae illas admittit. Et in dicendum et species memoriae ab aliquid velitis, non sed quae quaerunt esse vita in animum potentiarum, et sed quae intrinsecus. Sed quae ab extrinseco non quae non possunt nec non Deus, ut Deus non illas species quae inventunt.

Quaestio

Sed dicit Deum esse existere et creaturas a sua illectione processisse.

Deum esse viventem patet intellectu intelligendi et amandi non a subiectum, et vivat quidem productum sed aliorum

q actionum, d q aliarum ductibem creaverunt. d magis de
versum. Dico 2.o Deus fecit q virtutem q ductibem
ignis, aliorum q actorum. Ita ad Thom. art.
t. quem sequitur L. Conrg. dec. 6. in 4. dl. 1. q. 2. Dicitur ta- + attiva
lis ad q electionem Dei ad intrinseco, ut adextrinseco ea reguli-
ant; constat q. hoc peculiaritee videtur facere adex-
tellam Dei, qd qd tali mo electissime sit vita.

Dices 2.o q Oria, d loy mon. Nullum dabit
vivens, qd n sit vegetum, sensitum
q rationale; atq Deus q q ductibem ignis, nec vivit vegi-
tij nec sensitive, nec rationalis: q n vivit. Sicut ergo
2.o nec abs.e mai. Sic 2.o realis loquendo nullum ea vi-
vens, qd n participet unam ex illis vitibus, d d solus
ignem Dei ea intellectiva, d realis id ratione q intellectu:
si aut sumus Gesuitae, d q ad mun ignis, n e naturi-
um, ut qd vitale e unum habat ex illis vitibus, ut di-
cat exclus adequate.

Ong. q d Deus q impossibile nec intelligeret, nec
vellet, veligi di haberet Dicitur intrinsea
q ita vivere. Sicut L. Conrg. in illo ea electione ra-
tionem Deum in veligs Dicitur vitam in addita, seu
n deviatam ad aliam vitam in participari, qd cingit agere vi
n sit ea realis, d nulla vita dicit positiva, q n sit
vegetiva, sensitiva, intellectiva. Sicut nulla e positi-
va, studia, q a ge vi n sit spiritalis, corporea. si
qs d dingat Judiam, ut dii extenuat, ect inadditae
spiritalis, corporea, seu agita, ut deprauet adutrum.
Ego d n video, cur sit impossibilis vita n participa-
pars unam ex illis vitibus. Nec urget Sicutam, ec
corpoream, q qualem, q. denuis subtia e additae, d

mendza ꝑdictria, n̄ n̄ dignio uitas in illa ꝛcia.

Vicesimo 2.° q.° sapiens uiuet p suam gloriam, qm ab intrinseco habet secum identificatam. Ratio illorum. Sapiens nullam habet gloriam aliam ab extrinseco p producam sc. à Deo, et ab alio extraneo agente; ad gloriam suam habet haberi ab intrinseco à gratia solius Dei, et gratia à se, à nihil potest accipere ab extrinseco.

Vicesimo 2.° Deus n̄ potuit p idem gratiam creaturam dum. Si facile q. n̄ producit creaturam immanentem, id transeuntem, ex dd uo. istat actum uitalem deesse esse immanentem suppono à q producit. Deus 2 impossibile è gratiam creatam uitale reale, q. Christus uiuens p illam esset à Deo indistantem. Sic S. Thomas. ait. 6. no 9. Sic q.° in nihil gratia datus esset ipsum esse, q. entia uiuens suam gloriam ita habet adintrinseco, ut ab extrinseco illam n̄ potest perire. q.° ille Angelus n̄ uiueret gloriam ipsa identificata, ipsa nolo accipere a gratia ab extrinseco, sc. à Deo à q producerat. Sixi uitale reale, q.° n̄ unq dare judicio illum Angelum pre gratiam uitale uiuere, qm eius dignio etiam suppeneret, à q. esse potest emanere.

De Gratia Christi secundum se.

De gratia, et immortalitate ante lapsum.

Gratia 1.° 2.° q.° Deus dit dari aiam Adam. Ratio. Sic 2.° ex Simonis d. Athanasij idem, sicut aia rationalis unus è hō. 2.° ex Conc. Lat. sub Leo. 10. sess.

ido: 1. ? illa — et aia rat[ionali]s — n[on] sol[u]m iie, s[e]d g[...] h[uius] huius
corporis f[or]ma existat[.]iuum, & immortalis / quemadmodum est de-
fi[nitum] in Conc[ilio] Vienen[si] sub Clem[ente] 5. Clement[inarum] unica de Sum[m]a
& Summa Trinitate. Quaeres 2.º Vtrum aia rat[ionali]s
nat[ura] s[u]a possit quiescere a[c] ... Resp[ondeo] aff[irmative] p[ro]b[atur] ex exp[erientia] quibus
quibus, quas experimur, q[uod] infirmam ipsam aliquem male
radere n[on] possint. V[erum] ... aiam ei ... sufficiat ...,
& s[...] ... eius eius alias. Pr[oba]t[ur] 2.º ... ex Conc[ilio] tum
r[ati]o[n]e, q[ui]a ... ... operatio[n]em q[uae] ... in ho[min]e: ...
r[ati]o ... ... mali ... ...
aia r[ati]o[n]alis, cuius operatio ... magis mirabilis.

Quaeres 3.º V[trum] aia r[ati]o[n]alis n[atur]a sua sit immorta-
lis? Resp[ondeo] aff[irmativ]e P[ro]b[atur] 1.º ex Script[ura] Math. 10 /
nolite timere eos, q[ui] occidunt corpus, aiam aut[em] n[on] possunt
occidere / ... ... aiam n[on] p[ote]r[i]t destrui, etsi destruatur
corpore, alioqui possent ho[min]es illam occidere, ut occidunt
brutorum aias. Neq[ue] dicas ex hoc ... sol[u]m colligi aiam
sol[u]m ee immortalem ex decreto Dei, & n[on] ex n[atur]a sua. ...
n[on] ... q[ui]a scriptura eod[em] m[od]o ... loquitur, ac in ...
... n[atur]a sua ee impossibile / ut cum dicit Math. 7.º
n[on] p[ote]st arbor bona malos fructus facere / & Joan. 15.
sine me nihil potestis facere, ...
... ... n[on] ... ... Pr[oba]t[ur] 2.º ex
Conc[ilio] Lat[eranensi] ... ... / ... ...
... & ... ... aiam ... ...
ee mortalem.

Pr[oba]t[ur] 3.º r[ati]o[n]ibus. 1.ª sit, q[ui]a o[mn]es ho[min]es appetunt
innato appetitu ... ... -
tudinem n[atura]lem, tanquam finem; q[uo]d ... ... an-
tiqui, adeo e[st] certum, ut ... ...

hic autem appetitus frustra obnitebatur, id enim, si ita se res
pro ut intervenit, sed nullus in hac vita tot molestiis
et perturbationibus conversatur ---- Quaecumque igitur ac diu
diem vivere potest, unde contra illam det vivere in desiderium
Sciant et ut antiqui, tamquam Philosophi fuerint, uni
dicebant aliis ad id curandum et molestiis subiacere regescere.
Neque illas hanc vitam sed quare aliis petere diversam
aliquo tempore in illis aeternam. Id n. et 2.° q.° aliquis sit
et gesit una nova, alia, quamvis durare extra tempus:
et sic, id non detur mai, viae, nec divium illam destruere.
Id 2.° q.° diadicio regerit securitatem: si quae alia extra
corpus sciatque non durabitur quae aliquo tempus non erit
securus, sed ad ma felicitate sit anxia.

2.° via sit, quae videmus, quam plus sollicitudinis detami-
ne diversis delicias, et vitam parvi pendere: sicut
illorum aliis corpore periit plus cum plusquam
et, et de 2.° ut verificaretur dictum Apost. Si non sit resurrectionis
sera miseriores sumus sicut hoc. 2.° via ad quam in justitia Dei
et plus celeratus in hac mundo sedulitas, ac divitias sinit aliquid
dare, id est justos molestiis ac dolentibus affici: spectat
ad inopiam Dei justitiam, justorum aliis post mortem sine-
are, id est scelestorum aliis sequitur aspere. neque
dicas Deum satis justum aliis omittere, si illas ex delicis
extinctus reddat et aliqui annis durantes: id n. et 2.° q.°
ut diximus id est et sciti omnis id securitas, quam non habet
aliis, si resiliat se spectio duraturam. 2.° q.° dicet Deum
justum in patria et scite omittere, cum lumine nid.
Vina id detra via lumine non comunt.

Dices adhuc 2.° Ecclesiast. cap. 5. pritsumus
2 in terribus hoc id jumentorum, id est unius

idiz. sicut mori ita hō, q̃ ita moriuntur, p̃ Ped. cum d.
thom. hæc ita à Salom. plata ingenia impiorum.
Ite 2.o d. Greg. Naz. et d. Hieron. nec n ee. bo-
nomem p̃ dia sed Ad q̃ ita ogno, Deo mō gerit si
à vase, ut si irrogale p̃ destruem eius.
Dicer 2.o ex Sacer. sic loqtur Eccl. 9. Omnia ex æq
uinus Sorem mortuus. Viventes n. sciunt se mo-
rituros; mortui aut nihil noverunt amplius. Item
infra, nec via, nec sapiæ, nec scia erunt apud in-
feros, q̃ tu properas. Rem aliqd. ex ita hæc dic-
te de in gloria impiorum: Ite 2.o nim ee mortui
et illius temporis p̃ extentes in Deo, p̃ inquisi-
tione ~~[illegible]~~ p̃ in inferno detinta dei remuneri
nihil scire à rebus q̃ agebat, q̃ erant in mundo,
8.a q̃ mortales ex nullum habant commercium.
Dicer 3.o in 6.a Synodo generali ante 12. in 2.o
Sophronij apud Bar. dicit ipsa, q̃ spiritus
ut Angeli, q̃ aiam rationem n p̃ naim, sa p̃ priam esse
immortalem. Ite quam dicit Sum. D. Scriptu, quia
sanctificante, q̃ donij supernaturalibus: 2.o sacrifi-
cij mō à donum Dei Ite sit qd nale: 3.o Deus ita
hominis fecit Angelos, q̃ aiam dissolvere, q̃ ei à eorum
nam ad n destruat, hinc à, qd Angeli, q̃ aia pqui-
am Dei diuanis immortales. Quidem, nam, ipsi
n p assiam. ubi adeptæ immortalitem et ee duplicis
aliam aliam, q̃ omnibam hæt necessitem extendi ita
ut nulla pōa deperiri potest, q̃ hæc solis Deo iuste
n a ipsis 2.o qd Themistium 6. q solus hæt immor-
talitem, alia immortalitas à natu, q̃ im hæt ex
aerij, potō, qd aetat, postulando, ne Deus ipsam des